

ข่าว สภาพัฒนา

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

www.nesdc.go.th Tel. 0 2628 2847 Fax. 0 2628 2846 e-mail: pr@nesdc.go.th

f สภาพัฒนา สภาพัฒนา update สภาพัฒนา

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2564

เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2564 นายดอนุชา พิขยน์นัท เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ได้นำเสนอภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2564 พบว่ามีความเคลื่อนไหวสำคัญ ได้แก่ มิติคุณภาพคน โดยภาพรวมตลาดแรงงานได้รับผลกระทบรุนแรงจากมาตรการเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่มีความเข้มงวด ส่งผลให้ผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานสูงที่สุดตั้งแต่มี COVID-19 หนี้สินครัวเรือนขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่สัดส่วน NPLs ของสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคต่อสินเชื่อรวมทรงตัว แต่ต้องเฝ้าระวังหนี้บัตรเครดิตที่มีหนี้เสียเพิ่มขึ้น คดีอาญาโดยรวมเพิ่มขึ้นแต่ยังคงต้องเฝ้าระวังโดยเฉพาะคดีลักทรัพย์และคดียาเสพติด จึงต้องมีมาตรการในการป้องกันเหตุที่เข้มงวดมากขึ้น สำหรับการเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ การรับแจ้งอุบัติเหตุ และการร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคลดลง นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอสถานการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ ได้แก่ มรดกทางวัฒนธรรม โอกาสของ Soft Power กับการยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย Blockchain กับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูลภาครัฐ และการจัดการปัญหาน้ำท่วมในต่างประเทศ : บทเรียนสำหรับประเทศไทย รวมทั้งการเสนอบทความเรื่อง “COVID-19 ภัยต่อสุขภาพกับความยากจนและความเหลื่อมล้ำ”

สถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาสสาม ปี 2564 ตลาดแรงงานได้รับผลกระทบรุนแรงจากมาตรการเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่มีความเข้มงวด ส่งผลให้ผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานสูงที่สุดตั้งแต่มี COVID-19

ภาพรวมการจ้างงาน ผู้มีงานทำ มีจำนวนทั้งสิ้น 37.7 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการจ้างงานภาคเกษตรกรรมยังคงขยายตัวได้ ซึ่งมีการจ้างงาน 12.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เนื่องจากเป็นช่วงเริ่มฤดูการเพาะปลูกข้าว ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมลดลงร้อยละ 1.3 โดยสาขาที่มีการจ้างงานลดลงมาก ได้แก่ สาขาก่อสร้าง สาขาโรงแรม/ภัตตาคาร ที่ลดลงถึงร้อยละ 7.3 และ 9.3 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลของมาตรการควบคุมการเปิดปิดสถานประกอบการ ทั้งการปิดแคมป์คนงาน และจำกัดการขายอาหาร สำหรับสาขาที่ขยายตัวได้ ประกอบด้วย สาขาการผลิต ขายส่ง/ขายปลีก และสาขาขนส่ง/เก็บสินค้า ขยายตัวได้ร้อยละ 2.1 0.2 และ 4.6 ตามลำดับ สาขาการผลิตที่มีการจ้างงานขยายตัวได้ดี อาทิ การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม การผลิตรถยนต์ การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า และอุปกรณ์ทางการแพทย์

ชั่วโมงการทำงาน ชั่วโมงการทำงานหลักโดยเฉลี่ยของภาคเอกชนอยู่ที่ 43.9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีชั่วโมงการทำงานอยู่ที่ 44.0 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีผู้ว่างงานชั่วคราวสูงถึงเกือบ 9 แสนคน (ผู้มีงานทำที่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ หรือทำงาน 0 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาทิ ลาหยุด ลาป่วย ถูกพักงาน หรือสถานประกอบการหยุดกิจการชั่วคราว) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีจำนวนเพียง 4.7 แสนคน เท่านั้น การว่างงาน เพิ่มขึ้นสูงสุดตั้งแต่มีการระบาดของ COVID-19 โดยมีผู้ว่างงาน 8.7 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานที่ร้อยละ 2.25 นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีอัตราการว่างงานสูงสุดร้อยละ 3.63 รองลงมาเป็น ปวส. ร้อยละ 3.16 ซึ่งผู้ว่างงานส่วนใหญ่จบในสาขาทั่วไป (บริหารธุรกิจ การตลาด) จึงมีแนวโน้มประสบปัญหาการว่างงานยาวนานขึ้นเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวได้อย่างจำกัด และคนกลุ่มนี้ที่มีทักษะไม่ต่างกันจึงหางานได้ยากขึ้น ขณะที่แรงงานที่มีอายุ 15-19 ปี มีอัตราการว่างงานสูงสุดร้อยละ 9.74 รองลงมาเป็นอายุ 20-24 ปี ที่ร้อยละ 8.35 สะท้อนว่า COVID-19 ที่ส่งผลกระทบต่อเนื่อง ทำให้ผู้ประกอบการที่เคยชะลอการเลิกจ้างบางส่วนไม่สามารถรับภาระต่อได้และจำเป็นต้องเลิกจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ขณะที่เด็กจบใหม่ยังไม่มีตำแหน่งรองรับ เนื่องจากผู้ประกอบการยังได้รับผลกระทบและรอดูสถานการณ์ จึงชะลอการขยายตำแหน่งงาน การว่างงานของแรงงานในระบบ มีสัดส่วนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานต่อผู้ประกันตนอยู่ที่ร้อยละ 2.47 ลดลงจากช่วงไตรมาสก่อนหน้าและปีก่อน เนื่องจากช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2564 รัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประกอบการและผู้ประกันตนในพื้นที่ควบคุมสูงสุด ประกอบกับสถานประกอบการมีการหยุดกิจการชั่วคราวด้วยเหตุสุดวิสัยแทนการเลิกจ้าง ซึ่งมีจำนวนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานด้วยเหตุสุดวิสัย 2.1 แสนคน ในเดือนกันยายน 2564 เพิ่มขึ้นจาก 0.9 แสนคน ณ สิ้นไตรมาสก่อน

ประเด็นที่ต้องติดตามในระยะถัดไป

1. การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการระบาด การเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการจ้างงานในภาคการท่องเที่ยว และการฟื้นฟูเศรษฐกิจ เดือนตุลาคม ศบค. เริ่มผ่อนคลายมาตรการล็อกดาวน์ในหลายพื้นที่ และมีการเปิดประเทศในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 ซึ่งจะเพิ่มการจ้างงานในภาคการท่องเที่ยวได้บ้าง อย่างไรก็ตาม การเปิดประเทศยังต้องมีมาตรการเพิ่มเติม ดังนี้ 1) การควบคุม และป้องกันการแพร่ระบาดที่ต้องมีความเข้มงวดมากขึ้น 2) การหามาตรการช่วยเหลือธุรกิจท่องเที่ยวขนาดเล็ก ซึ่งอาจไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการเปิดประเทศดังกล่าว 3) การอำนวยความสะดวกในการจ้างงานให้กับภาคการท่องเที่ยวซึ่งอาจมีปัญหาขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากแรงงานกลุ่มเดิมที่ถูกเลิกจ้างในช่วง COVID-19 มีการเปลี่ยนอาชีพ และ 4) การดำเนินมาตรการอื่นควบคู่กันไปเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและการจ้างงาน โดยเฉพาะจากโครงการจาก พ.ร.ก. กู้เงินฯ ฉบับใหม่ ซึ่งต้องเน้นให้เป็นโครงการที่ก่อให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น

2. ผลกระทบของอุทกภัยต่อแรงงานภาคเกษตรและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร ช่วงที่ผ่านมา มีจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยทั้งสิ้น 33 จังหวัด รวม 225 อำเภอ โดยรัฐบาลได้มีมาตรการเยียวยา

เบื้องต้นจากความเสียหายของผลผลิตทางการเกษตรแล้ว ทั้งนี้ อาจต้องมีมาตรการสนับสนุนด้านการเงินเพื่อนำไปใช้ในการซ่อมแซมบ้านเรือนและเป็นทุนในการทำการเกษตรอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ สถานการณ์ในปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน 2564) ที่เกิดน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่าไหลหลากในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ และทำให้มีประชาชนได้รับผลกระทบมากกว่า 3,246 ครัวเรือน ซึ่งอาจต้องมีการช่วยเหลือเยียวยาความเสียหายด้วยเช่นกัน

3. **ภาวะค่าครองชีพที่อาจปรับเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง** ผลกระทบจากการระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้ราคาสินค้าหลายชนิดปรับตัวสูงขึ้นได้ในอนาคต และกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะผู้ว่างงานชั่วคราวที่ไม่ได้รับค่าจ้าง ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 7.8 แสนคน ทำให้แรงงานกลุ่มนี้มีปัญหาในการดำรงชีพ

4. **การจัดการปัญหาการสูญเสียทักษะจากการว่างงานเป็นเวลานานและการยกระดับทักษะให้กับแรงงาน** แรงงานมีการว่างงานยาวนานขึ้นและธุรกิจต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบไป ทำให้แรงงานต้องมีการพัฒนาทักษะของตนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น (รูปแบบการทำงาน และเทคโนโลยี) ในระยะถัดไป ภาครัฐอาจส่งเสริมให้แรงงานโดยเฉพาะกลุ่มผู้ว่างงานเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้เพิ่มขึ้น

5. **การส่งเสริมให้แรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระที่ลงทะเบียนเป็นผู้ประกันตนมาตรา 40 ของสำนักงานประกันสังคม เพื่อรับการช่วยเหลือเยียวยาให้เป็นผู้ประกันตนอย่างต่อเนื่อง** จากมาตรการช่วยเหลือเยียวยากลุ่มแรงงานนอกระบบในช่วงการระบาดที่ผ่านมา มีแรงงานเกือบ 7 ล้านคนได้สมัครเป็นผู้ประกันตนของมาตรา 40 จึงควรเร่งประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจกับแรงงานกลุ่มดังกล่าวเพื่อให้ทราบถึงสิทธิประโยชน์ของการเป็นผู้ประกันตน และหามาตรการจูงใจเพื่อนำแรงงานให้คงสถานะเป็นผู้ประกันตนอย่างต่อเนื่อง

หนี้สินครัวเรือนขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่สัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อ GDP แม้ว่าจะปรับลดลงเล็กน้อยแต่ยังคงอยู่ในระดับสูง ด้านคุณภาพสินเชื่อต้องเฝ้าระวังหนี้เสียจากบัตรเครดิตที่เพิ่มขึ้น

ไตรมาสสอง ปี 2564 หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่า 14.27 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 จากร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89.3 ต่อ GDP ลดลงจากร้อยละ 90.6 ในไตรมาสที่ผ่านมา จากเศรษฐกิจที่ขยายตัวเร็วกว่าหนี้สินครัวเรือน อย่างไรก็ตาม สัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของ COVID-19 ด้านคุณภาพสินเชื่อยังคงต้องเฝ้าระวังหนี้บัตรเครดิตที่มีหนี้เสียเพิ่มขึ้น แม้ว่าสัดส่วน NPLs ของสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 2.92 ทรงตัวเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน แต่สัดส่วน NPLs ของสินเชื่อบัตรเครดิตต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นในอัตราเร่งเป็นไตรมาสที่สองติดต่อกันจากร้อยละ 3.04 ในไตรมาสก่อนมาเป็นร้อยละ 3.51 รวมถึงลูกหนี้ที่มีปัญหาหนี้เสียจากบัตรเครดิต 1 ใน 3 เป็นผู้ที่อายุน้อยกว่า 35 ปี

หนี้สินครัวเรือนยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีสาเหตุจาก 1) ภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่สามารถขยายตัวได้ในระดับปกติ แม้ว่าทั้งปี 2564 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัว แต่เป็นการขยายตัวจากฐานต่ำ สะท้อนว่ารายได้ครัวเรือนยังคงไม่ฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะกระทบต่อสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือน และ 2) ผลกระทบของอุทกภัยทำให้ครัวเรือนต้องก่อหนี้เพื่อนำมาซ่อมแซมบ้านเรือนและเครื่องใช้ที่ได้รับ ความเสียหายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการก่อหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญในระยะถัดไป ได้แก่

1. หนี้เสียโดยเฉพาะบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งหากลูกหนี้ผิดนัดชำระ จะต้องเสียดอกเบี้ยปรับในอัตราที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับหนี้ประเภทอื่น

2. การส่งเสริมให้ลูกหนี้เข้าร่วมมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ จากปัจจุบันที่หนี้เสียของครัวเรือนยังอยู่ในระดับสูงแม้ว่าจะมีการดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดจากการไม่รับรู้ถึงมาตรการช่วยเหลือ จึงควรเร่งประชาสัมพันธ์ให้ลูกหนี้เข้ามาปรับโครงสร้างหนี้เพื่อลดภาระและเพิ่มสภาพคล่องให้กับลูกหนี้

3. การก่อกวนนอกระบบเพิ่มขึ้น จากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในรอบครึ่งปี 2564 พบว่า มีมูลค่าหนี้นอกระบบรวม 8.5 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่มีเพียง 5.6 หมื่นล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นถึง 1.5 เท่าจากปี 2562

การเจ็บป่วยโดยรวมลดลง แต่ยังคงต้องเฝ้าผลกระทบต่อสุขภาพจิตและการฆ่าตัวตายที่เพิ่มขึ้น รวมถึงอาการหลงเหลือหลังติดเชื้อ COVID-19 หรือ “LONG COVID”

ไตรมาสสาม ปี 2564 การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลงร้อยละ 46.1 เป็นการลดลงในเกือบทุกโรค ยกเว้นโรคปอดอักเสบที่มีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.5 จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศในฤดูฝนและการติดเชื้อ COVID-19 ขณะที่ผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก ผู้ป่วยโรคหัด ผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ และผู้ป่วยโรคมือ เท้า ปาก ลดลงร้อยละ 93.0 89.2 88.0 และ 73.5 ตามลำดับ นอกจากนี้ต้องเฝ้าระวังผลจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของประชาชน ซึ่งอาจทำให้การฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น รวมทั้งอาการหลงเหลือหลังติดเชื้อ COVID-19 หรือ “LONG COVID” ของผู้ป่วยที่เคยติดเชื้อ COVID-19

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังคงลดลง

ไตรมาสสาม ปี 2564 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังคงลดลงร้อยละ 2.0 โดยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 2.1 และการบริโภคบุหรี่ยังคงลดลงร้อยละ 1.7 ทั้งนี้ ยังต้องเฝ้าระวังผลกระทบจากการปรับโครงสร้างภาษีใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้ราคาบุหรี่ปรับตัวสูงขึ้น และทำให้ประชาชนหันไปบริโภคสินค้าทดแทน อาทิ ยาเส้น บุหรี่ไฟฟ้า รวมถึงอาจส่งผลต่อการลักลอบนำเข้าบุหรี่ยาเสพติด ซึ่งการปรับโครงสร้างภาษี อาจไม่ช่วยลดการสูบบุหรี่เท่าที่ควร ดังนั้น ต้องมีการควบคุมสินค้าที่มาทดแทนควบคู่ไปด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพทั้งระบบ เพื่อให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีและลดอัตราการเป็นโรคจากการสูบบุหรี่ได้อย่างแท้จริง

คดีอาญาโดยรวมเพิ่มขึ้น แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังโดยเฉพาะคดีลักทรัพย์ที่เป็นการกระทำผิดมากที่สุดของคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดีจับกุมการเสพยาเสพติดซึ่งมากที่สุดของคดียาเสพติดทั้งหมด จึงต้องมีมาตรการป้องกันเหตุที่เข้มงวดมากขึ้น

ไตรมาสสาม ปี 2564 คดีอาญาโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 จากไตรมาสเดียวกันของปี 2563 โดยคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.3 ขณะที่คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ รับแจ้ง 3,085 คดี ลดลงร้อยละ 14.7 ซึ่งในช่วงที่มีการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 อย่างเข้มงวด พบการกระทำผิดในคดีลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.4 ของคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ทั้งหมด และในส่วนของคดียาเสพติด มีการจับกุมในคดีเสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.3 ของคดียาเสพติดทั้งหมด จึงต้องมีมาตรการในการป้องกันเหตุที่เข้มงวดมากขึ้น โดยเจ้าหน้าที่อาจเพิ่มความถี่ในการออกตรวจจุดเสี่ยง ตั้งจุดตรวจสกัด เน้นการตรวจค้นสิ่งผิดกฎหมาย

การเกิดอุบัติเหตุและผู้เสียชีวิตลดลง การลดความสูญเสียต้องเริ่มต้นด้วยการปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กเล็กให้ได้รับความรู้ความเข้าใจ มีจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ

ไตรมาสสาม ปี 2564 สถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกและผู้เสียชีวิตลดลงร้อยละ 24.6 และ 31.3 จากไตรมาสเดียวกันปีก่อน สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุมาจากการขับรถตัดหน้ากระชั้นชิดร้อยละ 19.3 รองลงมาเป็นขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดร้อยละ 18.1 จากรายงานของศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ ThaiRSC รายงานสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทย ช่วง 9 เดือนของปี 2564 พบว่า 1 ใน 4 ของผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุเป็นเด็กและเยาวชนรวม 10,959 ราย บาดเจ็บรวม 687,254 ราย นับเป็นการสูญเสียโอกาสในการพัฒนาทรัพยากรของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการร่วมมือกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อลดการสูญเสียจากการบาดเจ็บและเสียชีวิตของเด็ก รวมทั้งการปลูกฝังวินัยจราจร พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การแก้ปัญหา สร้างจิตสำนึกในการใช้ถนนที่ปลอดภัยตั้งแต่วัยเด็กเล็กเพื่อให้เกิดการตระหนักรู้และนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

การร้องเรียนผ่าน สคบ. ลดลง ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้น

ไตรมาสสาม ปี 2564 สคบ. ได้รับการร้องเรียนสินค้าและบริการลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน ร้อยละ 14.5 โดยเป็นการร้องเรียนในสินค้าและบริการทั่วไปมากที่สุด รองลงมาเป็นอาคารชุด/คอนโดมิเนียม ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.6 จากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นประเด็นถูกคิดค่าบริการผิดพลาด นอกจากนี้ ด้วยผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อลูกหนี้โดยเฉพาะกลุ่มลูกหนี้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เนื่องจากยังมีช่องว่างทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและสัญญาเช่าซื้อฯ ดังนั้น สคบ. จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้เพื่อปรับลดค่าธรรมเนียมทวงถามหนี้ และกำลังปรับปรุงกฎหมาย (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาเรื่องให้ธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถแทรกเตอร์และเครื่องจักรกลการเกษตร เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ... เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้ครอบคลุมต่อกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นลูกหนี้ในสัญญาเช่าซื้อมากขึ้น

มรดกทางวัฒนธรรม โอกาสของ Soft Power กับการยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย

จากโมเดลไทยแลนด์ 4.0 และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย พบว่า เป็นการนำวัฒนธรรมมาต่อยอดในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งประเทศไทยสามารถผลักดันโมเดลไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้จากการใช้ Soft Power ซึ่งเป็นแนวทางที่หลายประเทศนิยมนำมาใช้ โดย Soft Power ตามคำนิยามของ โจเซฟ เอส ไนย์ จูเนียร์ หมายถึง ความสามารถในการส่งผลกระทบต่อผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่ต้องการ ด้วยแรงดึงดูดหรือจูงใจ มากกว่าการบีบบังคับ โดยมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ วัฒนธรรม ค่านิยมทางการเมือง และนโยบายต่างประเทศ ซึ่งกรณีการใช้ Soft Power ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ จึงหมายถึงการกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อความชอบและพฤติกรรมของคนในประเทศและคนต่างชาติ ด้วยการโน้มน้าวและไม่มีการบังคับ ทำให้ Soft Power มีความหลากหลาย และเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กันในทุกด้าน ซึ่งครอบคลุมทั้งประเด็นทางวัฒนธรรม ธุรกิจและการค้าการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สื่อและการสื่อสาร การศึกษาและวิทยาศาสตร์ และบุคคล โดยประเทศที่ประสบความสำเร็จในการใช้แนวคิด Soft Power ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ คือ ประเทศเกาหลีใต้ ที่นำ Soft Power มาใช้ทั้งในด้านวัฒนธรรม ด้านค่านิยม และนโยบายต่างประเทศ รวมทั้งยังมีการกำหนดเป้าหมายและแผนงานที่ชัดเจน รวมถึงมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ และมีนโยบายสนับสนุนที่หลากหลายตลอด

ห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งช่วยให้กระแสความนิยมต่อสินค้าและบริการของเกาหลีใต้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก โดยธุรกิจเชิงวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ (Content Industry) เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก และมีการส่งออกเนื้อหาทางวัฒนธรรมถึง 1.02 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2562 เพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว จากปี 2557 และเกิดกระแสความนิยมเกาหลีที่ส่งผลต่อกิจกรรมอื่น อาทิ การท่องเที่ยว โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างมากจากจำนวน 5.3 ล้านคนในปี 2543 เป็น 17.5 ล้านคนในปี 2562 **สำหรับประเทศไทย** ที่ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์โดยการนำวัฒนธรรมมาต่อยอดเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ สามารถนำแนวทางดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ได้ โดยมีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึง ดังนี้ 1) *การตั้งเป้าหมายและการมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนด้วย Soft power* 2) *กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนแผนการดำเนินงาน* และ 3) *ต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนการใช้ Soft Power* เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและภาพลักษณ์ประเทศ

Blockchain กับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูลภาครัฐ

ปัจจุบันภาครัฐมีการกำหนดนโยบายและการให้สวัสดิการบนพื้นฐานของการวิเคราะห์ข้อมูลมากขึ้น ทำให้ความถูกต้อง ครบถ้วน และการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบเป็นสิ่งสำคัญ โดยเทคโนโลยีที่เข้ามา มีบทบาทมากในขณะนี้ คือ เทคโนโลยี Blockchain ซึ่งเป็นเทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลแบบกระจายศูนย์ (Distributed Ledger Technology) ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้อง แม่นยำ โปร่งใส สามารถตรวจสอบย้อนกลับถึงที่มาที่ไปของข้อมูล ช่วยลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็น และยังกำหนดระดับการเข้าถึงและการเปิดเผยได้อีกด้วย ทำให้ตอบสนองต่อเงื่อนไขด้านความเป็นส่วนตัว (Privacy) ของข้อมูลบางประเภท ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการผลักดันรัฐบาลให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล มุ่งเน้นให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ และมีความปลอดภัยทางไซเบอร์ ซึ่งหากสามารถนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ในการพัฒนาการให้บริการประชาชนและการจัดการข้อมูลของภาครัฐได้มากขึ้น จะมีส่วนสำคัญในการยกระดับประสิทธิภาพการทำงาน และสามารถแก้ปัญหาด้านไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ โดยการนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้กับงานบริการภาครัฐสามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การพิสูจน์ตัวตน (Identity Management) การบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูล (Data Record Management) และ 3) การติดตามธุรกรรม (The Transaction Traceability) อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยี Blockchain มาปรับใช้กับภาครัฐจะต้องมีการเตรียมความพร้อม ได้แก่ 1) *มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ* 2) *มีหน่วยงานกำกับดูแล ออกกฎหมาย และกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้นาเทคโนโลยี Blockchain* 3) *มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาและดูแลระบบรวมทั้งใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด* และ 4) *มีการดำเนินการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี* โดยต้องดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้มีความครอบคลุมทั่วถึง อาทิ โครงข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในระดับภูมิภาคและพื้นที่ห่างไกล มีการปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบภายในส่วนราชการ/หน่วยงานให้เอื้อต่อการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน และจะต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นเอกสารให้มีลักษณะเป็นดิจิทัล เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ได้อย่างแพร่หลายและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

การจัดการปัญหาน้ำท่วมในต่างประเทศ : บทเรียนสำหรับประเทศไทย

ประเทศไทยเผชิญกับปัญหาน้ำท่วมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการน้ำท่วม โดยหลังจากวิกฤตน้ำท่วมใหญ่ ปี 2554 การบริหารจัดการน้ำท่วมของไทยมีทิศทางไปในแนวทางที่ดีขึ้นกว่าในอดีต การแก้ไขปัญหาที่มีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนและมีความสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งมีการออกพระราชบัญญัติ

ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ที่มีการจัดองค์กร/โครงสร้าง/ระเบียบการบริหารจัดการน้ำในภาพรวมอย่างเป็นรูปธรรม และมีการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) โดยมีแผนแม่บทด้านการจัดการน้ำท่วมและอุทกภัยเป็นหนึ่งในแผนดังกล่าว โดยที่ผ่านมามีการดำเนินการในหลายประเด็น เช่น การปรับปรุงแม่น้ำลำคลองให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น การสร้างพนังกั้นน้ำ การปรับปรุงสิ่งกีดขวางทางน้ำ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัญหาน้ำท่วมโดยเน้นไปที่การป้องกันเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม การจัดการปัญหาน้ำท่วมจำเป็นต้องพิจารณาตั้งแต่การจัดการน้ำไปจนถึงการให้ความช่วยเหลือเมื่อครัวเรือนประสบปัญหา ในกรณีนี้ การดำเนินการเรื่องการจัดการน้ำท่วมในประเทศต่าง ๆ สามารถนำมาใช้เป็นบทเรียนและประยุกต์ใช้กับประเทศไทยได้ ดังนี้ 1) การป้องกันน้ำท่วมต้องให้ความสำคัญกับลักษณะของพื้นที่ อาทิ เนเธอร์แลนด์มีระบบการบริหารจัดการน้ำที่เรียกว่า Delta Works จีนมีการออกแบบเมืองตามแนวคิดเมืองฟองน้ำ (Sponge City) ญี่ปุ่นมีการสร้างทางผันน้ำใต้ดินขนาดใหญ่ สหรัฐอเมริกามีการเสนอปรับเปลี่ยนพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อทำหน้าที่รองรับน้ำ 2) การแจ้งเตือนมีส่วนสำคัญในการบรรเทาผลกระทบ อาทิ ญี่ปุ่นมีระบบเตือนภัย J-ALERT ฟิลิปปินส์ที่มีระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (NOAH) จีนมีการสร้างสถานีสังเกตการณ์น้ำท่วม 3) การบริหารจัดการและการเตรียมพร้อมรับมือเมื่อเผชิญเหตุ สหรัฐอเมริกามีสำนักงานบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินกลาง จีนมีศูนย์บรรเทาภัยแล้งและควบคุมอุทกภัยแห่งชาติ ญี่ปุ่นมีสำนักงานจัดการภัยพิบัติและอศศภัย รวมทั้งมีการกำหนดพื้นที่สำหรับผู้ประสบภัยในช่วงเกิดภัยพิบัติจากบทเรียนในต่างประเทศและการรับมือกับปัญหาน้ำท่วมของประเทศไทยที่ผ่านมา นำมาซึ่งประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในการบริหารจัดการน้ำท่วม ดังนี้ 1) ผังเมือง/ผังน้ำ เป็นหลักการพื้นฐานสำคัญของการบริหารจัดการปัญหาน้ำท่วม 2) การคาดการณ์สถานการณ์และเส้นทางน้ำต้องมีความชัดเจน 3) ระบบเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมต้องทันต่อสถานการณ์และทั่วถึง 4) การพัฒนา/ฟื้นฟู/บำรุงรักษาพื้นที่รองรับน้ำและพื้นที่ชะลอน้ำให้มีความมั่นคงและพร้อมใช้งาน 5) การสนับสนุนให้เกิดการปรับตัวของประชาชนเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์น้ำท่วม และ 6) การเตรียมพื้นที่รองรับกรณีผู้ประสบภัย

บทความ “COVID-19 ภัยต่อสุขภาพ กับความยากจนและความเหลื่อมล้ำ”

สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรง เนื่องจากมาตรการควบคุมการระบาดของโรคที่มีความเข้มงวด จึงมีข้อกังวลว่าจะส่งผลให้สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำมีความรุนแรงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในปี 2563 พบว่า ความยากจนไม่ได้เพิ่มขึ้นมากดังที่มีการคาดการณ์ไว้ โดยจำนวนคนยากจน ในปี 2563 มีจำนวนทั้งสิ้น 4.8 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนคนจนที่ร้อยละ 6.84 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.24 ในปี 2562 หรือมีจำนวนคนจนเพิ่มขึ้น 0.5 ล้านคนจากปีก่อนเท่านั้น ขณะที่ ความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเช่นเดียวกับความยากจน โดยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคจีนิ (Gini coefficient) ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคในปี 2563 อยู่ที่ 0.350 เพิ่มขึ้นจาก 0.348 ในปี 2562 ซึ่งสถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำที่ไม่เพิ่มสูงขึ้นมากนักเนื่องจากมาตรการช่วยเหลือเยียวยาของรัฐบาลทำให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลือเฉลี่ย 13,473 บาทต่อคนต่อปี หรือเฉลี่ยประมาณ 1,123 บาทต่อคนต่อเดือน ทำให้ผู้มีรายได้น้อยสามารถรักษาระดับค่าครองชีพไว้ได้ชั่วคราว

อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ต้องตระหนักและให้ความสำคัญ ซึ่งหากความช่วยเหลือของรัฐบาลหมดลงในช่วงที่เศรษฐกิจและการจ้างงานยังไม่ฟื้นตัว สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงกว่าเดิม โดยกรณีของความยากจนคาดว่าหากไม่มีการช่วยเหลือเยียวยาจำนวนคนยากจนในปี 2563 จะมีจำนวนทั้งสิ้น 11.02 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนคนจนร้อยละ 15.9 ของประชากรทั้งประเทศ หรือมีคนยากจนเพิ่มขึ้นกว่า 6 ล้านคน ขณะที่ความเหลื่อมล้ำ หากไม่รวมการช่วยเหลือคาดว่าค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคจีนิ

คาดว่าเพิ่มขึ้นจาก 0.350 เป็น 0.383 หรือกล่าวได้ว่า สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำจะเทียบเท่ากับปี 2557 นอกจากนี้การช่วยเหลือดังกล่าวยังมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ 1) สมาร์ทโฟน อินเทอร์เน็ต และทักษะดิจิทัล เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเข้าถึงความช่วยเหลือเยียวยา และเป็นภาระที่ครัวเรือนยากจนต้องรับเพิ่มขึ้น เนื่องจากมาตรการช่วยเหลือเยียวยาต่าง ๆ ต้องดำเนินการผ่านสมาร์ทโฟนและอินเทอร์เน็ต ทำให้มีประชาชนจำนวนหนึ่งเข้าไม่ถึงความช่วยเหลือ เนื่องจากไม่มีสมาร์ทโฟนและเข้าไม่ถึงอินเทอร์เน็ต รวมถึงข้อจำกัดด้านทักษะทางดิจิทัล 2) COVID-19 ส่งผลกระทบต่อที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาเศรษฐกิจ และอาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มขึ้นในภายหลัง โดยพบว่า ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง คือ ภาคการท่องเที่ยว ขณะที่ภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงานลดลงเล็กน้อย สำหรับภาคอุตสาหกรรมภาพรวมการจ้างงานลดลง แต่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละสาขา โดยสาขาเคมีภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ยังสามารถขยายตัวได้ สวนทางกับสาขาสิ่งทอและเครื่องจักรที่มีการจ้างงานลดลง

แม้ว่าสถานการณ์ COVID-19 จะคลี่คลายลง แต่จะยังมีผลกระทบต่อเนื่อง อาทิ 1) คนว่างงานเพิ่มและว่างงานยาวนานขึ้น ส่งผลกระทบต่อรายได้ การพัฒนาทักษะ และความสามารถในการหางานในอนาคต 2) การเข้าถึงการศึกษาไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนักแต่การที่นักเรียนนักศึกษาไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ จะส่งผลให้ความรู้ขาดหายไป 3) วิกฤต COVID-19 ทำให้ครัวเรือนต้องนำเงินออมมาใช้จ่ายเพื่อรักษาระดับการบริโภค และมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้น และ 4) สถานการณ์ COVID-19 กระทบต่อประชาชนในวงกว้าง ทำให้ต้องใช้งบประมาณมากในการช่วยเหลือเยียวยา จากประเด็นดังกล่าวมีแนวทางดำเนินการในระยะต่อไป ดังนี้ (1) การช่วยเหลือเยียวยายังคงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเน้นในเรื่องการจ้างงาน และการช่วยเหลือในลักษณะเฉพาะกลุ่มเพื่อลดงบประมาณที่ต้องใช้ และให้สามารถช่วยเหลือกลุ่มที่ได้รับผลกระทบรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ยังคงต้องให้ความสำคัญกับมาตรการทางด้านสาธารณสุขอยู่อย่างต่อเนื่อง (2) การพัฒนาทักษะและการฝึกอบรมเป็นสิ่งสำคัญ โดยพิจารณาให้มีความเชื่อมโยงกับความต้องการของตลาดและตำแหน่งงาน เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกกับแรงงานให้สามารถพัฒนาทักษะได้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและหางานได้ง่ายขึ้น (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายอินเทอร์เน็ตให้มีความพร้อมและสามารถเข้าถึงได้ จะช่วยให้ผู้ได้รับผลกระทบเข้าถึงการช่วยเหลือเยียวยาได้มากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะ และการหารายได้ และ (4) การปรับโครงสร้างหนี้และส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำ เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายให้กับครัวเรือนและสร้างโอกาสในการหารายได้ให้กับแรงงานมากขึ้น

ตัวชี้วัดภาวะสังคม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2562		2563		2562				2563				2564		
	ทั้งปี		ทั้งปี		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
1. การมีงานทำ^{1/}															
กำลังแรงงาน (พันคน)	38,178	38,544	38,365	38,420	37,959	37,968	38,193	38,173	38,726	39,086	38,750	38,778	38,641		
%YOY	-0.7	1.0	0.6	-0.2	-2.0	-1.1	-0.4	-0.6	2.0	2.9	1.5	1.6	-0.2		
การมีงานทำ (พันคน)	37,613	37,680	37,703	37,782	37,482	37,483	37,424	37,081	37,927	38,289	37,581	37,822	37,706		
%YOY	-0.7	0.2	0.9	-0.3	-2.1	-1.1	-0.7	-1.9	1.2	2.2	0.4	2.0	-0.6		
ผู้ว่างงาน (พันคน)	373	651	351	377	394	372	395	745	738	727	758	732	871		
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	0.98	1.69	0.92	0.98	1.04	0.98	1.03	1.95	1.90	1.86	1.96	1.89	2.25		
การทำงานต่ำกว่าระดับ (พันคน)	250	485	336	239	193	231	284	704	442	510	651	225	N.A.		
2.หนี้สินครัวเรือน^{2/}															
มูลค่าหนี้สินครัวเรือน (ล้านล้านบาท)	13.49	14.03	12.97	13.09	13.25	13.49	13.50	13.59	13.77	14.03	14.14	14.27	N.A.		
% YOY	5.1	4.0	6.3	5.8	5.6	5.1	4.1	3.8	3.9	4.0	4.7	5.0	N.A.		
สัดส่วนต่อ GDP (ร้อยละ)	79.8	89.4	78.4	78.4	78.8	79.8	80.2	83.8	86.6	89.4	90.6	89.3	N.A.		
NPL (พันล้านบาท)	140.6	144.4	126.4	127.4	133.3	140.6	156.2	152.5	144.3	144.4	148.7	150.4	N.A.		
% YOY	16.7	2.7	9.0	10.0	12.2	16.7	23.6	19.7	8.3	2.7	-4.8	-1.4	N.A.		
% NPL ต่อสินเชื่อรวม	2.90	2.84	2.75	2.74	2.81	2.90	3.23	3.12	2.91	2.84	2.92	2.92	N.A.		
3. สุขภาพและการเจ็บป่วย															
จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง (ราย)^{3/}															
หัด	6,614 (19.0)	1,212 (-81.7)	2,068	1,585	1,533	1,428	746	146	194	126	104	59	21		
ไข้กาฬหลังแอ่น	25 (25)	12 (-52)	6	6	6	7	5	3	2	2	2	3	0		
ไข้สมองอักเสบ	894 (20.0)	908 (1.6)	258	207	211	218	275	190	266	177	244	144	110		
อหิวาตกโรค	12 (140)	5 (-58.3)	6	4	1	1	0	1	2	2	0	1	0		
มือ เท้า และปาก	67,355 (-3.8)	33,310 (-50.5)	9,260	12,954	35,839	9,302	5,512	1,153	5,003	21,642	12,440	3,540	1,324		
บิด	2,556 (-24.8)	2,234 (-12.6)	649	736	647	524	679	573	586	396	422	295	199		
ปอดอักเสบ	256,555 (-9.5)	196,403 (-23.4)	73,429	51,189	63,635	68,302	77,549	29,430	35,389	54,035	45,417	27,980	41,215		
ฉีหนู	2,170 (-14.6)	1,641 (-24.4)	463	493	722	492	269	334	526	512	227	241	231		
ไข้เลือดออก	131,157 (50.9)	72,130 (-45.0)	16,150	31,978	54,989	28,040	9,183	18,159	36,187	8,601	2,392	2,657	2,535		
ไข้หวัดใหญ่	396,363 (116.2)	123,602 (-68.8)	133,975	61,464	108,786	92,138	99,365	4,957	8,293	10,987	5,687	2,242	998		
พิษสุนัขบ้า	3 (-80.0)	3 (-0.0)	0	2	0	1	0	2	1	0	0	2	1		
อัตราตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญต่อประชากร 100,000 คน															
- ความดันโลหิตสูง	14.2 (8.4)	N.A.	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส												
- หัวใจขาดเลือด	31.4 (-1.2)	N.A.													
- หลอดเลือดสมอง	53.0 (12.6)	N.A.													
- เบาหวาน	25.3 (15.9)	N.A.													
- มะเร็งกระเพาะอาหารทุกชนิด	128.2 (4.2)	N.A.													
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน^{4/}															
- ผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางบก (ราย)	8,685	7,303	2,422	2,177	1,899	2,187	2,054	1,456	1,784	2,009	2,088	1,519	1,225		
- คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ (คดี)	16,640	14,604	4,353	4,498	3,989	3,800	3,882	3,592	3,616	3,514	4,167	3,342	3,085		
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คดี)	46,549	43,312	11,684	10,757	12,341	11,767	11,104	10,380	10,764	11,064	12,006	10,913	12,623		
- คดียาเสพติด (ราย)	369,237	311,816	86,291	94,196	97,520	91,230	91,899	81,522	70,901	67,494	127,569	92,449	78,329		
5. การคุ้มครองผู้บริโภค^{5/}															
5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน (ราย)															
- กรณีสัญญา	4,017	3,188	1,170	1,050	1,018	779	528	776	1,091	865	983	1,090	1,031		
- กรณีสินค้าและบริการทั่วไป	2,105	2,138	459	706	545	395	547	429	537	625	585	622	633		
- กรณีฉลากสินค้า	7,191	6,810	726	3,452	1,705	1,328	949	2,525	1,758	1,578	1,811	1,455	813		
- กรณีกฎหมาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
- กรณีขายตรงและตลาดแบบตรง	2,252	3,828	377	651	721	503	534	1,189	975	1,130	731	762	1,190		
5.2 การให้คำปรึกษาทางสายด่วน 1166 (ราย)	47,996	55,551	11,759	11,579	13,127	11,531	15,258	13,737	13,278	13,278	10,749	8,578	10,005		

ที่มา: ^{1/} รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

^{2/} ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{3/} สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

^{4/} ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

^{5/} สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี